

Declaració de Mèrida

Mèrida, 6 d'octubre de 1998

*Juan Carlos Rodríguez Ibarra, president d'Extremadura;
José Bono, president de Castella-la Manxa; i Manuel Chaves,
president d'Andalusia.*

Reunits els presidents d'Andalusia, Castella-la Manxa i Extremadura, afirmen la seva lleialtat a la Constitució Espanyola i als Estatuts d'Autonomia en el vintè aniversari de la primera.

En opinió nostra, la Constitució ha servit per fer d'Espanya un país més modern i més just, i un model de convivència entre els espanyols, només enterbolit pel terrorisme d'ETA. En aquest marc hem progressat com a persones i com a pobles. Alhora, hem estat capaços de combinar el desenvolupament de territoris com Andalusia, Castella-la Manxa i Extremadura, secu-

Quan es començava a superar el nacionalisme espanyol de caràcter excloent, veiem amb preocupació les posicions nacionalistes que qüestionen la cohesió garantida per la Constitució.

larment abandonats, amb la satisfacció dels legítims desigs dels diferents pobles d'Espanya de conservar les pròpies llengües, cultures, drets i institucions particulars.

No estem disposats a admetre que el nostre silenci ens faci còmplices de processos que marginin els nostres territo-

ris. Com a presidents de tres comunitats autònomes defensarem els interessos que representem, que no són diferents dels d'Espanya.

Amb la immensa majoria dels espanyols, i en representació dels nostres pobles, ens congratulem de l'oferta d'ETA, en forma de "treva indefinida" en les seves activitats criminals. Veiem la novetat del caràcter indefinit de la treva com un alleujament i una esperança, respecte a la qual els demòcrates hem de reaccionar amb serenor, fermesa i unitat, afirmant la nostra voluntat permanent d'una pau definitiva, d'un cessament total i incondicional d'una violència injustificable.

Donem suport, amb fermesa, al govern d'Espanya perquè dirigeixi el procés que mena a la pau. Però amb la mateixa fermesa creiem que no es pot negociar res més; que la pau és una exigència legítima de tots els ciutadans que no ha de suposar contrapartides polítiques. Per això no acceptem la idea de concedir cap avantatge polític, perquè seria la pitjor amenaça de la convivència. Legitimar la violència en democràcia ens procuraria un futur incert en nous rebrots d'activitat violenta. En conseqüència, exigim dels demòcrates, de dretes o esquerres, nacionalistes o no, respecte a les regles de joc que ens hem donat, àdhuc per a canviar-les en cas que algú desitgi de fer-ho.

La confusa declaració de separar les reivindicacions polítiques d'alguns partits nacionalistes de les converses

a segona transició

José Bono, Juan Carlos Rodríguez Ibarra i Manuel Chaves, els presidents autonòmics que han respost a les reivindicacions de PNB, CiU i BNG amb la Declaració de Mèrida.

sobre el cessament definitiu de la violència terrorista ha de convertir-se en una posició ferma, pròpia de qualsevol demòcrata, que no pot aparèixer davant l'opinió pública barrejant les seves aspiracions amb les dels qui practiquen el terror. La Constitució mateixa, amb la seva vocació incloent i no pas excloent, admet totes les posicions que s'expressin pacíficament, incloses les que en contradiuen el contingut; és per això que res no explica la violència quan les aspiracions poden expressar-se en pau.

Avui, quan es començava a superar el nacionalisme espanyol de caràcter excloent, veiem amb preocupació les posicions nacionalistes que qüestionen la cohesió garantida per la Constitució i neguen la sobirania dels espanyols en conjunt.

Com a representants autonòmics de més de deu milions d'espanyols, defensem la cohesió social i la solidaritat territorial. La pau no és solament el silenci de les armes; la pau és també la pau social, l'equilibri entre els seus territoris i la garantia d'igualtat dels drets i oportunitats en qüestions bàsiques

(educació, benestar social, etc.) per a mantenir, així, la cohesió entre els espanyols, onsevulla que visquin.

Dins la unitat política d'Espanya, en la qual la nostra Constitució reconeix els fets diferencials, els sistemes particulars de finançament i vies diferents d'accés a l'autogovern, no hi ha cap dret natural, ni previ ni posterior a la Constitució, que hom pugui invocar per justificar privilegis entre els territoris o desigualtat entre els espanyols. En aquest sentit, totes les comunitats autònomes tenen dret als nivells d'autogovern i competències a què aspirin dins d'allò que la Constitució admet.

Ens trobem organitzats políticament com a pobles, i no solament tenim dret a pronunciar-nos com a comunitats autònomes sobre l'estructura de l'estat, de tot l'estat, sinó que tenim el deure de fer-ho. Per poder reflexionar en conjunt, els presidents d'Andalusia, Castella-la Manxa i Extremadura demanem la convocatòria de la Comissió General de les comunitats autònomes del Senat i la compareixença del president del govern d'Espanya per debatre aquests afers importants.